

Ένα Ανοιξιάτικο πρωινό στο εργαστήρι του Ξενοκράτη.



ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Βρισκόμαστε στο έτος 460 π.Χ.

Είναι πρωί και ο Ξενοκράτης βρίσκεται ήδη στο υποδηματοποιείο του. Σηκώθηκε νωρίς σήμερα για να προλάβει την παραγγελία του δύστροπου και κατ' άλλους αχώνευτου Καλλία. Ο Καλλίας είναι πλούσιος με πολλά κτήματα. Ενώ, λοιπόν, ο Ξενοκράτης είναι απασχολημένος μπαίνει στο εργαστήριό του ο Δημόφαντος με το δούλο του Ερμογένη.

ΔΗΜΟΦΑΝΤΟΣ

Καλημέρα Ξενοκράτη , πρωί –πρωί έπιασες δουλειά σήμερα!

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ

Έχει πέσει πολύ δουλειά τελευταία στο μαγαζί μου και τρέχω κυριολεκτικά να εξυπηρετήσω όλους τους πελάτες μου.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Ενώ, λοιπόν, συζητούν οι δυο τους μπαίνει ,σχεδόν λαχανιασμένος, ο Αριστόβουλος, γνωστός κουτσομπόλης , δεν αφήνει τίποτα ασχολίαστο, τίποτα δεν του ξεφεύγει!

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ

Καλημέρα, πως τα πάτε; Βλέπω Ξενοκράτη, τελευταία , έχουν αυξηθεί οι δουλειές σου, τώρα με τις μεταρρυθμίσεις του Περικλή απέκτησαν χρήματα και οι φτωχότεροι. Πως βλέπετε , αλήθεια, τα νέα μέτρα; Πολλοί τα κατηγορούν ενώ άλλοι ευγνωμονούν τον Περικλή για τις ανέλπιστες δωρεές του!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Τη στιγμή εκείνη έρχεται ο Καλλίας , όλο υπερηφάνεια και καμάρι, με ύφος άγριο και ξινισμένο. Σχεδόν δεν ακούγεται ο χαιρετισμός που απευθύνει, ο Ξενοκράτης σπεύδει να τον προλάβει...

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ

Άρχοντά μου, είναι έτοιμα τα σανδάλια σου, έβαλα όλη μου την τέχνη, είναι ό,τι καλύτερο έχω κατασκευάσει τους τελευταίους μήνες, έβαλα όλο το μεράκι και την έμπνευσή μου!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Ο Καλλίας σχεδόν μουγκρίζει θέλοντας να δηλώσει τη συγκατάθεσή του.

ΚΑΛΛΙΑΣ

Χμ, χμ, εντάξει, εντάξει....

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ

Με συγχωρείς, άρχοντά μου, τι έχεις και είσαι τόσο δύσθυμος;

ΚΑΛΛΙΑΣ

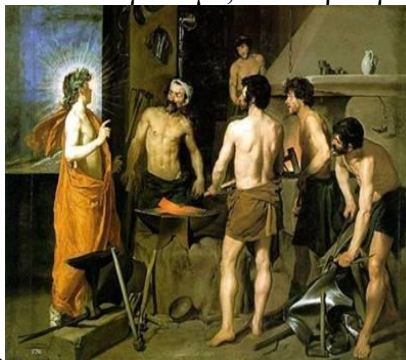
Ρωτάς τι έχω; Τι άλλο να πάθω; δεν μάθατε ότι η Εκκλησία του Δήμου μου ανέθεσε τη χορηγία; ξέρετε πόσα θα ξοδέψω για τους θεατρικούς αγώνες; υπολογίζω γύρω στις 8.000 δραχμές..... μια ολόκληρη περιουσία! Μια ολόκληρη περιουσία! Ας όψεται ο Περικλής που προσπαθεί να μας εξισώσει όλους, πλούσιους και φτωχούς, ας όψεται ο καταραμένος που βάλθηκε να αφανίσει την περιουσία μου. Έλεος πια... έλεος... χάνω τα υπάρχοντά μου, τα κτήματα που κληρονόμησα από τους παππούδες μου. Έλεος!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Ο Δημόφαντος, γνωστός για τις δημοκρατικές πεποιθήσεις του αλλά και για την ευγένειά του, προσπαθεί με διακριτικότητα και λεπτότητα να εκφράσει τις αντιρρήσεις του.

ΔΗΜΟΦΑΝΤΟΣ

Καλέ μου Καλλία, μην οργίζεσαι, αποκλείεται να χάσεις όπως λες την περιουσία σου, ούτε υπάρχει κίνδυνος οι φτωχοί να γίνουν πλούσιοι και να σου αρπάξουν τα υπάρχοντά σου. Τα μέτρα του Περικλή ανακούφισαν λίγο τον πόνο τους από τα μεγάλα φορολογικά τους βάρη. Καιρός ήταν να πάρουμε μια ανάσα και εμείς τα φτωχαδάκια.... Αλλά πλούσιοι δε θα γίνουμε, ούτε άρπαγες. Μη φοβάσαι αγαπητέ



μου Καλλία, μη φοβάσαι...

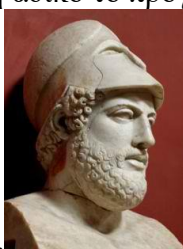
ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Ο Καλλίας φουντώνει ακόμη περισσότερο με την παρέμβαση του Δημόφαντου και χωρίς να χαιρετήσει, με ύφος περιφρονητικό φεύγει σχεδόν τρέχοντας, από τη βιασύνη του σκοντάφτει και γίνεται κατακόκκινος από την ντροπή του.

Στο δρόμο βαδίζει αργά- αργά ο γερο-Νεοκλής ,είναι σχεδόν 90 χρονών, ούτε βλέπει ούτε ακούει πολύ καλά , αλλά καθημερινά κατευθύνεται προς την αγορά, δεν μπορεί την απομόνωση του σπιτιού, οι πολιτικές συζητήσεις είναι η αδυναμία του, πολύ συχνά λέει ότι ο πολίτης που δε συμμετέχει στα κοινά είναι άχρηστος, <<αχρείος>> όπως λέει χαρακτηριστικά. Ο περίεργος Αριστόβουλος ,βλέποντάς τον , τον προσκαλεί , θέλει να ανοίξει κουβέντα μαζί του.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ

Γερο-Νεοκλή, έλα στη συντροφιά μας, σα γεροντότερος που είσαι έχεις πολλά να θυμηθείς και εμείς έχουμε επίσης, πολλά να μάθουμε από σένα! Για πες μας λοιπόν, σοφέ γέροντα, είναι δίκαιο ή άδικο το πρόγραμμα του στρατηγού μας; Τι λες κι εσύ;



Εδώ οι γνώμες δίστανται...

ΝΕΟΚΛΗΣ

Ακούστε, παιδιά μου, έχω ζήσει σε παλαιότερες εποχές και σε δύσκολους καιρούς , έχω ζήσει τις φοβερές διαμάχες ανάμεσα στους ολιγαρχικούς και τους δημοκρατικούς. Η καταπίεση ήταν μεγάλη , οι συμφορές και τα βάσανα φοβερά για το λαό μας. Η φορολογία ασήκωτη. Να φανταστείτε ότι ο προπάππος μου (Νεοκλής κι αυτός του Θρασυμάχου) έχασε την ελευθερία του από τα χρέη που δεν μπορούσε να πληρώσει. Ευτυχώς αργότερα ,ο σοφός Σόλων με τη σεισάχθεια του χάρισε και πάλι τη χαμένη του ελευθερία.

Σήμερα ζούμε σε εποχή λαμπρή! Η Αθήνα μας δεν ήταν ποτέ έτσι... Ακόμη και οι πιο φτωχοί έχουν ένα πιάτο φαΐ (που λέει ο λόγος), μπορούν να παρακολουθήσουν θέατρο , αναλαμβάνουν αξιώματα, γίνονται δικαστές στην Ηλιαία (τι φοβερό πράγμα!!!) Ζούμε όμορφες μέρες , δίκαιους καιρούς, η πόλη μας βρίσκεται στο απόγειο της δόξας της! Ας ευγνωμονούμε τον αρχηγό μας και ας γίνουμε υπέρμαχοι της φιλολαϊκής πολιτικής του.... Έτσι είναι τα πράγματα , παιδιά μου...

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Αφηγητής: Σαμβέλ Γκριγκοριάν

Δημόφαντος: Μυρτώ Βόλη

Αριστόβουλος: Θεοδόσης Μπελιάς

Ξενοκράτης: Αντιγόνη Λαμπροπούλου

Καλλίας: Στυλιανή Λυμπεροπούλου

Νεοκλής: Αντωνία Μπιτσάνη

Σενάριο: Παρασκευή Αθανασίου